

Св. Амвросије Милански

**ЗАБРАНА ПРИЧЕШЋА ЦАРУ
ТЕОДОСИЈУ ВЕЛИКОМ ДОК СЕ
НЕ ПОКАЈЕ**

(Из књиге: Др Радомир Поповић,
Извори за црквену историју,
Београд, 2001)

Допусти ми, милостиви царе; ти си ревностан за веру, и бојиш се Бога, то и ја сведочим. Али, ти имаш жестоку нарав, која ако се ублажи може се лако претворити у сажалење; али ако се распали, постаје тако жестока да је једва можеш уздржати. Ако нико неће да је стиша, нека је нико макар не распаљује. Теби лично ја бих радо веровао, јер си привикнут на самоуздржавање, и да својом љубављу према милости побеђујеш сву жестину своје природе.

Саветујем те, умољавам те, опомињем те, предупредујем те, јер сам ожалостен, да ти који си био пример изузетне побожности, који

си стајао тако високо у погледу милосрђа, који ниси хтео да допустиш ниједном кривцу да буде подвргнут опасности без суда, ти ниси оплакивао смрт тако много невиних лица. Иако си имао успеха у биткама и у другом погледу, ипак је милост била круна твојих поступака. Ђаво је завидео твојој главној врлини. Победи га док још имаш средстава. Не ваљај грех на грех, радећи на начин који је нанео штету тако многим људима.

Што се мене тиче, ја сам дужник твојој милосрђу у свима другим стварима; захвалан сам као што морам увек бити за ово милосрђе, које сам нашао да је превасходније од милосрђа других царева, и може бити равно само једном, мада немам основа да те окривљујем у упорности; ја ипак имам разлога за бојазан: ако намераваш да присуствујеш (служби Божијој), ја се нећу усудити да принесем Жртву. Оно што се не може учинити када је крв једног јединог невиног лица просута, може ли се учинити где су многи били убијени.

Писмо цару Теодосију, 2, 4,12,14

